

[Honoré.]

ningen af disse oplysninger næppe, men derfor kan de selvfølgelig godt være af interesse. Dette ønsker vi nærmere belyst i udvalget. Kristeligt folkeparti tilsiger begge lovforslag velvillig behandling i udvalget.

Ib Nørlund (DKP):

Det er dog en bagvendt måde, dette høje ting giver sig til at tage hul på hele problematikken omkring energiforsyningen og energispørgsmålene på.

Man kommer her med et lovforslag, hvis titel nærmest har karakter af en pudseløjerlighed — sådan bliver det i hvert fald opfattet af mange — og det er jo øjensynligt, at der ikke er tale om noget tilløbsstykke her i salen, men alligevel er der tale om ganske vidtrækkende afgørelser.

Det begynder meget tilforladeligt med bestemmelser om, at olieselskaber skal afgive oplysninger om, hvordan de tager olie og naturgas ind og ud og en række andre ting. Her kan man egentlig undre sig over, at sådanne fuldmagter ikke for længst var i regeringens hænder, men lovforslagets § 1, starter kun med „Til opfyldelse af internationale aftaler“. Deri ligger jo en højst besynderlig begrænsning, synes jeg, og jeg vil godt bede ministeren forklare det noget nærmere.

Men så i halen på det hele kommer der en lille bitte paragraf, som går ud på, at man skal ratificere et af de mest vidtgående skridt fra Danmarks side i den internationale politik. I sine bemærkninger siger ministeren, at denne traktat har langt videre sigte. Ja, det tør siges, men hvorfor kommer man så og vil have ratificeret en så afgørende, en så vigtig traktat på en så mærkværdig måde, nærmest så undseligt og tilhyllet som en tyrkisk haremsdame, der er på gale veje? Og man vil ikke her stille det i centrum for tingene, sådan som der faktisk er begrundelse for. For her er jo ikke alene tale om energipolitik. Her er også tale om storpolitik. Det ses jo også af, at Sverige og andre lande har taget forbehold over for traktaten ud fra deres neutralitetsstilling. Det ses også af, at Norge ikke agter at tiltræde den. Selv om det jo er blevet dæmpet ned i ministerens forelæggelse, er det jo alligevel sådan, at Norge ikke tiltræder, hvad der står i bemærkningerne.

Derfor er det ikke så selvfølgelig, som

åbenbart en del går ud fra, at Danmark tilslutter sig til dette foretagende. Der er tale om en ny form for blokdannelse i den internationale politik, og jeg vil endnu en gang erindre tinget, regeringen og hvem der ellers måtte høre efter om, at hr. Kissinger, som tog initiativet til hele denne historie, i sin tale i Chicago i efteråret netop sagde vendt imod udviklingen af et oliesamarbejde med de olieproducerende lande, at de, som sidder inde med den økonomiske magt, før eller siden vil forsøge at diktere de politiske betingelser for de nye internationale forbindelser, der opstår. Men det må fuldt så vel have gyldighed for den blokdannelse, som man her stiller på benene.

Det giver mindelse om, hvordan man i sin tid begyndte med Marshallplanen, med økonomiske og forsyningsmæssige osv. argumenter, og i løbet af et par år var endt i NATO. På samme måde kan dette internationale energiagentur i løbet af ganske kort tid føre til en sådan form for blokdannelse, der ganske nøje svarer til de planer, hr. Kissinger kom med for et par år siden om det såkaldte udvidede NATO under USAs førerskab.

Når man så blideligt taler om, at her er bare tale om et samarbejde på forbrugersiden, må man se på realiteterne i det. De er og kan ikke være andet end en konfrontation med de olieproducerende lande. Det er jo det, der ligger i udtrykket, en håndgribelig solidaritet mellem forbrugerlandene. Det har hr. Ømann gjort opmærksom på her, men hvad der har endnu større vægt, synes jeg, er, at de olieproducerende lande opfatter det som et skridt mod konfrontation.

Når det ses i sammenhæng med de stadig stærkere gentagne trusler fra USAs ledelses side om meget vidtgående indgreb i forbindelse med olieforsyningsproblemer, synes jeg også, man må forstå alvoren i, hvad der foregår her. Det er over et år siden, at jeg stillede et spørgsmål til den daværende udenrigsminister om, hvordan han vurderede hr. Schlesingers udtalelser i den retning dengang. Det blev affejtet uden videre. Men siden hen er der dog mange gange fremsat sådanne trusler. Jeg vil gerne spørge ministeren, for jeg synes, det har relation til dette her: har Danmark på nogen som helst måde mødet det mindste imod disse trusler, som er fremsat fra USAs side, inden man